

ІХ. ПАМ'ЯТАЄМО

ДО 140-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОСТЯНТИНА ГРИГОРОВИЧА ВОБЛОГО
(1876 – 1947)

27 травня виповнилось 140 років від дня народження відомого економіко-географа, економіста, академіка АН УРСР, професора, доктора політекономії і статистики, заслуженого діяча науки УРСР Костянтина Григоровича Воблого.

Народився 27 травня 1876 р. в селищі Царичанка (нині – Дніпропетровська область). Закінчив Київську духовну академію (1900 р.).

Вступив у 1900 р. до Юр'євського (зараз Тартуського, Естонія) університету, але через рік перевівся на юридичний факультет Варшавського університету, який закінчив у 1904 р. і почав підготовку до професорського звання на кафедрі політичної економії та статистики. У 1904–1906 рр. – працював мол. редактором Варшавського статистичного комітету. У 1905–1906 рр. складав магістерські іспити на юридичному факультеті Київського університету.

У 1906–1910 рр. – приват-доцент кафедри політичної економіки юридичного факультету Київського університету Св. Володимира.

У 1908–1909 рр. перебував на стажуванні у Берлінському, Мюнхенському та Празькому університетах.

У 1909 р. захистив магістерську дисертацію *"Нариси з історії польської фабричної промисловості"*.

У 1910–1917 рр. – секретар ради, декан, у 1917 р. – ректор Київського комерційного інституту (зараз – Національний економічний університет).

У 1911 р. захистив докторську дисертацію *"Третій професійно-промисловий перепис у Німеччині"*, доктор політичної економіки і статистики. Присвоєно звання ординарного професора кафедри статистики Київського університету.

В 1918–1921 рр. – професор Таврійського університету.

З відкриттям Української АН в травні 1919 р. обраний дійсним членом (академіком) по кафедрі прикладної економіки.

У 1921 р. заарештований більшовиками.

З 1921 р. – в АН УРСР, одночасно продовжуючи роботу в Київському інституті народного господарства.

У 1928 обраний віце-президентом АН УРСР,

У 1933 р. організував і очолив кафедру економічної географії Київського університету.

У 1934–1938 рр. працював у Комісії по вивченню продуктивних сил України. У 1936 р. створив в Інституті економіки Сектору географії.

У 1939 р. обраний завідувачем сектору економічної географії Інституту економіки АН УРСР.

У 1942–1947 рр. – директор Інституту економіки АН УРСР. З початку війни і до 1943 р. перебував у м. Уфа (Башкирія), де продовжували роботу установи АН УРСР. У 1943 р. обраний директором відновленого Інституту економіки.

1945–1947 рр. – працює у Державній плановій комісії Ради Міністрів Української РСР, у 1947 р. став членом Вченої ради відділу суспільних наук АН УРСР.

Організатор української економіко-географічної школи. Розробив наукову схему економічного районування території України. Досліджував проблеми розвитку виробничих сил України, зокрема цукробурякову промисловість, комплексне освоєння Великого Дніпра, внутрішню і зовнішню торгівлю, організацію праці наукового робітника.

Автор підручників з статистики та економічної географії. Опублікував більше 200 робіт, зокрема *"Заатлантичеська міграція, її причини і следствия"* (1904 р.); *"Очерки по истории польской фабрико-заводской промышленности"* (1909 р.); *"Третья профессионально-промышленная перепись в Германии"* (1911 р.); *"Статистика: пособие для вузов"* (1912 р.); *"Основы экономики страхования"* (1915 р.); *"Економічна географія України"* (1919 р.) (6 видань); *"Нариси по історії російсько-української цукрово-бурякової промисловості"*, т. 1–3. (1928–1931 рр.); *"Организация труда научного работника"* (1943–1948 рр.) (3 вид.).

Нагороджений орденами Леніна і Трудового Червоного Прапора. Заслужений діяч науки України (1944 р.).

Помер 12 вересня 1947 р. у Києві.

ДО 110-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МУКОМЕЛЯ ІЗРАЇЛЯ ФЕЛІКСОВИЧА
(1906 – 1975)

19 квітня виповнилось 110 років від дня народження відомого економіко-географа, професора, доктора географічних наук Мукомеля Ізраїля Феліксовича.

Народився 19 квітня 1906 р. у м. Херсоні.

1921–1924 рр. – робітник на хуторі "Красная дача" Снігурівського району Миколаївської області, а пізніше – у сільськогосподарській артілі ім. М. І. Калініна Білозерського району Херсонської області.

Після закінчення Одеського інституту народного господарства у 1928–1936 рр. виконував спецроботу в управлінні Уповнаркомторгу та Одеській пір'євій фабриці Держторгу Української РСР, одночасно завідував плановим відділом цієї ж фабрики.

У 1936 р. закінчив аспірантуру Одеського державного університету.

1936–1941 рр. – у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка на посадах доцента, завідувача кафедри економічної географії, декана геолого-географічного факультету.

У 1940 р. в Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата географічних наук.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

1946–1959 рр. – завідувач кафедри економічної географії та заступника директора Інституту географії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

1959–1966 рр. – старший науковий співробітник, завідувач відділу математичних методів досліджень в економіці сільського господарства УкрНДІ економіки та організації сільського господарства.

У 1965 р. у Московському державному університеті ім. М. В. Ломоносова захистив докторську дисертацію *"Сільськогосподарські зони Української РСР"*

1966–1967 рр. – старший науковий співробітник Сектору географії АН УРСР.

1967–1973 рр. – завідувач відділу розміщення і територіальної організації сільського господарства у Раді по вивченню продуктивних сил УРСР АН УРСР.

1973–1975 рр. – професор кафедри економічної географії Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова.

Наукові інтереси: спеціалізація сільськогосподарського виробництва; розміщення сільського господарства; сільськогосподарське районування, розробка концептуальних засад теорії та методів дослідження географії сільського господарства України

Автор 72 наукових праць, зокрема *"Сельскохозяйственные зоны УССР. Закономерности развития и методика экономико-географического исследования сельскохозяйственных зон"* (1954 р.); *"Сільськогосподарські зони Української РСР"* (1961 р.), карт *"Атласу сільського господарства Української РСР"* (1958 р.) та *"Атласу Украинской и Молдавской ССР"* (1962 р.).

Нагороджений 5 медалями.

Помер 27 квітня 1975 р. в Одесі.

ДО 80-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АНАТОЛІЯ ГРИГОРОВИЧА ГРИГОРЕНКА (1876 – 1947)

18 червня виповнилось 80 років від дня народження відомого геодезиста, професора, доктора технічних наук Анатолія Григоровича Григоренка.

Народився Анатолій Григорович 18 червня 1936 р. в м. Полтава.

У 1960 р. закінчив шахтобудівельний факультет Харківського гірничого інституту. 1961 р. – топограф Полтавської геофізичної експедиції. 1961–1963 рр. – науковий співробітник Полтавської гравіметричної обсерваторії АН СРСР.

У 1965 р. після навчання в аспірантурі захистив кандидатську дисертацію *"Фізико-геодезичні методи спостереження за рухами земної поверхні"*.

1966–1969 рр. – навчався на механіко-математичному факультеті Дніпропетровського університету.

1966–1969 рр. – асистент Київського інженерно-будівельного інституту і доцент Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту.

1969–1971 рр. – старший науковий співробітник НДІ будівельних конструкцій Держбуду СРСР, начальником маркшейдерсько-картографічного відділу об'єднання "Укрнафта".

1971–1991 рр. – старший, провідний, головний науковий співробітник НДЧ Київського університету.

У 1989 р. в Львівському політехнічному інституті захистив докторську дисертацію *"Теорія і практика геодезичних методів вивчення динаміки зсувних схилів та інженерних споруд"* за спеціальністю 05.24.01 – геодезія, фотограмметрія і картографія.

З 1990 р. – професор. у 1991–1995 рр. – завідувач кафедри геодезії та картографії географічного факультету.

Читав курси: *"Математична обробка геодезичних вимірів"*, *"Інженерна геодезія"*.

Наукова діяльність присвячена інженерній геодезії та картографії, зокрема дослідженням геодинамічних процесів, математичній обробці результатів геодезичних вимірювань. Працював у комісії з експертизи споруд Києво-Печерської Лаври.

Автор понад 60 наукових і науково-методичних праць, зокрема: *"Геодезическое обслуживание строительно-монтажных работ"* (1973 р., співавтор); *"Статистические методы при разведке недр"* (1974 р.); *"Испытания сооружений"* (1976 р., співавтор); *"Математическая обработка геодезических измерений"* (1978 р.); *"Инженерная геодезия"* (1983 р., співавтор); *"Инженерна геодезія"* (1988 р., співавтор); *"Измерения смещений оползней"* (1988 р.); *"Геодезия при разведке недр"* (1990 р., співавтор).

Помер 19 листопада 1999 р. у Полтаві.

